

Beleidsregels inzake het toekennen van ambtshalve verminderingen belastingen

Het Dagelijks Bestuur van de Gemeenschappelijke regeling Belastingssamenwerking Oost-Brabant (hierna: BSOB);

Gelet op artikel 65 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en de artikelen 123, 124 en 134 van de Waterschapswet en artikel 231, 232 en 244 van de Gemeentewet;

B E S L U I T

Vast te stellen de volgende Beleidsregels voor het toekennen van ambtshalve verminderingen van de belastingen, zoals genoemd in artikel 1, onder m en w van genoemde gemeenschappelijke regeling, waarvan de heffing en invordering aan BSOB is overgedragen.

Deze beleidsregels gelden bij de heffing van de belastingen als bedoeld in artikel 1, onder m en w van de Gemeenschappelijke regeling BSOB.

Artikel 1 Reikwijdte en definities

1. Deze beleidsregels gelden bij de heffing van belastingen als bedoeld in artikel 1, onder m en w van de Gemeenschappelijke regeling BSOB.
2. In afwijking in zoverre van het voorgaande artikellid, zijn deze beleidsregels niet van toepassing op belastingaanslagen in de watersysteemheffing gebouwd en de onroerende-zaakbelastingen waaraan een op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken gegeven beschikking tot vaststelling van de waarde ten grondslag heeft gelegen, voorzover op deze aanslagen artikel 18a, eerste lid, onder b, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van toepassing is.
3. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a ambtshalve vermindering: de vermindering van een onjuiste belastingaanslag of beschikking op de voet van artikel 65 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen alsmede het verlenen van een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting als bedoeld in en artikel 134 van de Waterschapswet en artikel 244 van de Gemeentewet;
 - b de belanghebbende: de belastingplichtige of degene die de belasting als hoofdelijk medeaansprakelijke heeft betaald;
 - c de vijfjaarstermijn: een termijn van vijf kalenderjaren, door welks verloop de bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag of een naheffingsaanslag op de voet van artikel 16 respectievelijk artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, vervalt;
 - d de belastingaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag en de naheffingsaanslag als bedoeld in artikel 2, derde lid, onder e, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, alsmede het voorlopig gevorderde, het gevorderde en het nagevorderde bedrag als bedoeld in artikel 125a, lid 2, onder a, van de Waterschapswet en artikel 233a lid 2, onder a van de Gemeentewet;
 - e het bedrag van de vermindering: het bedrag waarmee de belastingaanslag ingevolge artikel 65 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, artikel 134 van de Waterschapswet en artikel 244 van de Gemeentewet wordt verminderd, dan wel het bedrag waarvoor ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting wordt verleend. Indien bij het vaststellen van de aanslag een boete als bedoeld in hoofdstuk VIIIA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is opgelegd, wordt het terug te geven bedrag met (het eventueel daaraan toe te rekenen gedeelte van) deze boete verhoogd;
 - f de ambtenaar belast met de heffing: de ambtenaar als bedoeld in artikel 1 onderdeel n van de Gemeenschappelijke regeling BSOB;
 - g de belastingwet: algemeen verbindende voorschriften en beleidsregels op het gebied van de in artikel 1, onder d, m en w van de Gemeenschappelijke regeling BSOB opgenomen belastingen.

Artikel 2 Gevallen waarin ambtshalve vermindering van belasting wordt verleend

- 1 Indien bij de afhandeling van een te laat ingediend bezwaarschrift of een bezwaarschrift dat om andere redenen van formele aard niet-ontvankelijk wordt verklaard, blijkt dat een belastingaanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld, wordt deze door de ambtenaar belast met de heffing ambtshalve verminderd.
- 2 Indien een aanvraag, betrekking hebbend op een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling niet tijdig wordt gedaan, wordt deze vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling door de ambtenaar belast met de heffing ambtshalve verleend.

Artikel 3 Uitzonderingen

In de volgende gevallen vindt geen ambtshalve vermindering plaats:

- 1 indien ten tijde van het ontvangen van het bezwaarschrift of de aanvraag, de vijfjaarstermijn is verstreken;
- 2 indien het bedrag van de vermindering lager is dan € 10,00.

Artikel 4 Jurisprudentie

1. Een uitspraak van de Hoge Raad, een gerechtshof of van een rechtbank, waarin een toepassing van de belastingwet ligt besloten die voor de belanghebbende gunstiger is dan de bij de heffing van de belasting gevolgde toepassing, leidt niet tot ambtshalve vermindering indien de belastingaanslag onherroepelijk is komen vast te staan vóór de dag waarop de uitspraak van de Hoge Raad, van het gerechtshof of van de rechtbank is gedaan, tenzij het dagelijks bestuur op dit punt een afwijkende regeling heeft getroffen.
2. Hetgeen in het eerste lid is bepaald, is in daartoe leidende gevallen van overeenkomstige toepassing op prejudiciële beslissingen van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen alsmede op rechterlijke uitspraken van het Hof en andere supranationale colleges.

Artikel 5 Mededeling van toekenning en afwijzing

Zowel in het geval waarin ambtshalve vermindering wordt toegekend als in het geval waarin daartoe geen redenen aanwezig zijn, wordt belanghebbende daarvan gemotiveerd mededeling gedaan. De mededeling wordt gedaan in de uitspraak op het bezwaarschrift dan wel in de beschikking waarbij op de aanvraag wordt beslist.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze beleidsregels treden in werking op 1 juli 2011 en hebben betrekking op belastingaanslagen die betrekking hebben op belastbare feiten die zich met ingang van 1 juli 2011 voordoen, alsmede, indien daartoe door de deelnemers aan de Gemeenschappelijke regeling is besloten, op belastingaanslagen die betrekking hebben op belastbare feiten van vóór 1 juli 2011.
2. Dit besluit kan worden aangehaald als: Beleidsregels ambtshalve verminderingen BSOB.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het Dagelijks Bestuur van 23 mei 2011.

Oss, 23 mei 2011

Het Dagelijks Bestuur van BSOB,
De voorzitter,

de directeur,

drs. R.P.J.M. Peerenboom

Mr. L. Sjouw

TOELICHTING OP DE BELEIDSREGELS AMBTSHALVE VERMINDERING VAN BELASTINGEN

1 Algemeen

Ingevolge artikel 65 AWR kan een onjuiste belastingaanslag of beschikking door de ambtenaar belast met de heffing ambtshalve worden verminderd. Ook in artikel 134 van de Waterschapswet en artikel 244 van de Gemeentewet is een bepaling opgenomen die van belang is bij het toepassen van ambtshalve verminderingen. In dit artikel is geregeld dat de heffingsambtenaar een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling ambtshalve kan verlenen. Alhoewel artikel 132 Waterschapswet en artikel 242 Gemeentewet op zichzelf geen regeling bevat over het verlenen van ambtshalve verminderingen als zodanig, is de inhoud van deze bepaling voor een goed begrip van artikel 134 Waterschapswet en artikel 244 Gemeentewet en in het kader van het onderhavige onderwerp wel van belang. Artikel 132 Waterschapswet en artikel 242 Gemeentewet bevatten een regeling inzake de termijn waarbinnen een aanvraag op een in de belastingverordening voorziene vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf moet zijn ingediend en de wijze waarop daarop door de ambtenaar belast met de heffing beschikt moet worden.

De onderhavige beleidsregels strekken ertoe om tot een uniforme gedragslijn op het vlak van ambtshalve vermindering van onherroepelijk vaststaande belastingaanslagen te komen. De beleidsregels geven aan in welke gevallen de ambtenaar belast met de heffing tot het verlenen van ambtshalve vermindering over dient te gaan en in welke gevallen daarvan geen sprake (meer) kan zijn.

Meestal zal aan een ambtshalve vermindering een actie van een belanghebbende ten grondslag liggen. Deze actie zal veelal eruit bestaan dat de belastingplichtige alsnog, dat is in dit verband buiten de termijn van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, een bezwaarschrift indient. Ook de situatie waarin een aanvraag om een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling buiten de wettelijke termijn wordt ingediend, moet hiertoe worden gerekend. Tenzij sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding, zal het bestuursorgaan de belastingplichtige in beide gevallen niet-ontvankelijk verklaren. Bij het uitspreken van de niet-ontvankelijkheid zal het bestuursorgaan echter steeds nagaan of de belastingaanslag correct en tot een juist bedrag is vastgesteld dan wel of de in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling terecht niet is verleend. Blijkt dit niet het geval te zijn, dan zal de belastingaanslag ambtshalve worden verminderd, dan wel zal de in de belastingverordening voorziene vermindering, etc. ambtshalve worden verleend.

Het kan in de praktijk ook gebeuren dat de ambtenaar buiten enige actie van de belanghebbende om, tot het besef komt dat een aanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld dan wel dat een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling ten onrechte niet is verleend. Te denken valt bijvoorbeeld aan de ontdekking van een systeemfout of een andere onjuistheid in het belastingbestand. Ook in dit geval kan de onjuistheid door middel van het verlenen van ambtshalve vermindering worden rechtgezet.

2 Termijn waarbinnen het recht op ambtshalve vermindering bestaat

Zoals gezegd gaat het bij het verlenen van ambtshalve verminderingen veelal om gevallen waarin een belastingplichtige zijn bezwaarschrift of aanvraag te laat indient. Het gaat dus om gevallen waarin de belastingaanslag onherroepelijk vaststaat. De hoofdregel is dat een onherroepelijk vaststaande aanslag niet meer kan worden aangetast, noch door de belastingplichtige noch door het bestuursorgaan. In de praktijk zijn echter twee situaties denkbaar waarin dit anders kan zijn.

De eerste situatie betreft het geval waarin een belastingaanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld. In dit geval bestaat onder voorwaarden de mogelijkheid de te weinig geheven belasting na te vorderen of na te heffen. De bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag vervalt blijkens artikel 16 van de AWR door verloop van vijf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. De bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan (artikel 20 AWR).

De regeling inzake ambtshalve vermindering kan in feite worden aangemerkt als de spiegelbeeldsituatie van navorderen en naheffen. Waar het in het geval van navorderen en naheffen erom gaat dat te weinig geheven belasting door het bevoegde orgaan alsnog bij de belastingplichtige 'in rekening wordt gebracht', gaat het er in het geval van ambtshalve vermindering om dat een

belastingaanslag die tot een te hoog bedrag blijkt te zijn vastgesteld en waartegen officieel niet meer in bezwaar of in beroep kan worden gekomen, toch nog tot het juiste bedrag wordt verminderd. Vanwege deze spiegelbeeldsituatie, wordt in de praktijk ook wat betreft de te hanteren ambtshalve verminderingstermijnen veelal aansluiting gezocht bij de termijnen die bij navorderen en naheffen gelden. Voor ambtshalve vermindering wordt derhalve een zelfde termijn gehanteerd als de termijn die voor het opleggen van navorderings- en naheffingsaanslagen geldt (vijf jaar).

De ambtenaar belast met de heffing zal in de praktijk steeds moeten nagaan of op het moment waarop van de te hoog vastgestelde aanslag blijkt, de vijfjaarstermijn al dan niet is verstreken. Afhankelijk van de uitkomsten van dit onderzoek zal hij vervolgens de ambtshalve vermindering wel of niet verlenen.

De artikelen 65 AWR, 134 Waterschapswet en 244 Gemeentewet kennen de bevoegdheid tot het ambtshalve verminderen van belastingaanslagen toe aan de ambtenaar belast met de heffing. Omdat de beleidsregels ambtshalve vermindering als het ware het kader aangeven dat daarbij geldt, is het logisch dat de beleidsregels door het Dagelijks Bestuur worden vastgesteld.

3 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Reikwijdte en definities

1 Ingevolge het eerste lid gelden de beleidsregels voor alle belastingen die op basis van artikel 1 van de Gemeenschappelijke regeling BSOB worden geheven.

2 Wat betreft de aanslag watersysteemheffing ter zake van gebouwde onroerende zaken en de aanslag onroerende-zaakbelastingen is in het tweede lid een uitzondering opgenomen, inhoudende dat voor zover op deze belastingaanslagen de regeling van artikel 18a AWR van toepassing is, op deze aanslagen de beleidsregels niet van toepassing zijn. De reden dat deze uitzondering is opgenomen is gelegen in het feit dat de heffingsmaatstaf voor de watersysteemheffing gebouwd en de onroerende-zaakbelastingen de waarde is die de gemeente of BSOB op basis van de Wet WOZ ter zake van de onroerende zaak heeft vastgesteld. Dit betekent onder andere dat de grondslag van de aanslag in de watersysteemheffing gebouwd en de onroerende-zaakbelastingen de WOZ-beschikking volgt. Wijzigt de (waarde op de) WOZ-beschikking, dan wijzigt daarmee automatisch ook de grondslag van de waterschapsbelasting watersysteemheffing gebouwd en de aanslag onroerende-zaakbelastingen. Dit is ook het geval indien de WOZ-beschikking op ambtshalve gronden wordt verminderd. In deze situatie wordt de herziening van de belastingheffing via artikel 18a AWR geregeld. Het is van belang op te merken dat in alle andere gevallen waarin de aanslag in de watersysteemheffing gebouwd of de onroerende-zaakbelastingen om een andere reden dan een te hoog vastgestelde WOZ-waarde ambtshalve dient te worden verminderd de beleidsregels wel van toepassing zijn.

3 onderdeel a. Het begrip 'ambtshalve vermindering' is in onderdeel a van het derde lid gedefinieerd als elke vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting die wordt verleend krachtens artikel 65 AWR en/of artikel 134 Waterschapswet en 244 Gemeentewet.

3 onderdeel b. De beleidsregels ambtshalve vermindering zijn van toepassing op belanghebbenden. Dit zijn de belastingplichtigen (degenen op wiens naam de aanslag is gesteld), maar ook degenen op wiens naam de aanslag niet is gesteld, maar die de aanslag als hoofdelijk mede-aansprakelijke hebben voldaan. Bij dit laatste kan worden gedacht aan de echtgenoot/echtgenote van de belastingplichtige. Daarnaast zijn ook anderen van wie inkomens- of vermogensbestanddelen zijn begrepen in het voorwerp van de belasting waarop de aanslag betrekking heeft, belanghebbenden (zie in dit verband artikel 142, lid 4, Waterschapswet en/of artikel 253 lid 4 Gemeentewet jo artikel 26a, lid 3, Algemene wet inzake rijksbelastingen).

3 onderdeel c. De vijfjaarstermijn is gedefinieerd als de termijn door welks verloop de bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag als bedoeld in artikel 16 van de AWR en een naheffingsaanslag als bedoeld in artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, vervalt. Het verlenen van ambtshalve verminderingen kan als de spiegelbeeldsituatie van navorderen of naheffen worden gekenschetst.

Immers, waar de overheid het recht heeft om onder bepaalde voorwaarden meer belasting te heffen dan waarvan een belastingplichtige (op basis van het feit dat hij reeds een definitieve aanslag heeft ontvangen) meende te mogen uitgaan, is het redelijk om ook voor de omgekeerde situatie (de aanslag staat reeds onherroepelijk vast maar kan desondanks verminderd worden) een regeling te treffen. Evenals het geval is bij het opleggen van navorderings- en naheffingsaanslagen, kan ambtshalve vermindering plaatsvinden binnen een termijn van vijf jaar na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. Hierbij geldt dat de belastingschuld waarvan de grootte eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, wordt geacht te zijn ontstaan op het tijdstip waarop dat tijdvak eindigt.

3 onderdeel d. De beleidsregels ambtshalve vermindering is van toepassing op opgelegde belastingaanslagen en – indien sprake is van een belasting die op andere wijze wordt geheven – op de kennisgeving waarbij de belastingschuld aan de belastingplichtige bekend wordt gemaakt. Door een verwijzing op te nemen naar de wettelijke bepalingen uit respectievelijk de AWR en de Waterschaps- en Gemeentewet, wordt bereikt dat er geen misverstanden kunnen bestaan over het type aanslag waarvoor ambtshalve vermindering kan gelden. De verwijzing maakt tevens duidelijk dat de ambtshalve ook op een kennisgeving van toepassing is.

3 onderdeel e. Indien bij het opleggen van een aanslag een bestuurlijke boete is toegepast, wordt in het bedrag van de vermindering deze boete tevens verrekend.

3 onderdeel f. Op grond van artikel 1 onderdeel n van de Gemeenschappelijke regeling BSOB is door het dagelijks bestuur de ambtenaar aangewezen die belast is met de heffing van waterschaps- en gemeentelijke belastingen.

3 onderdeel g. De belastingwet is gedefinieerd als elk algemeen verbindend voorschrift en elke beleidsregel die regels geeft op het gebied van de belastingen die door BSOB worden geheven. Daarmee wordt bereikt dat ook de belastingverordeningen van de deelnemers zelf in dit verband als wettelijke voorschriften worden aangemerkt.

Artikel 2 Gevallen waarin ambtshalve vermindering van belasting wordt verleend

In artikel 2 worden twee situaties genoemd waarin sprake kan zijn van ambtshalve vermindering. Het eerste lid betreft de situatie waarin een belastingplichtige de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift tegen de aanslag ongebruikt heeft laten verstrijken. De aanslag staat dan zogezegd onherroepelijk vast. Indien de belastingplichtige op een gegeven moment evenwel alsnog een bezwaarschrift indient, zal de ambtenaar belast met de heffing hem wegens termijnoverschrijding in dit bezwaar niet-ontvankelijk verklaren. De ambtenaar gaat daarbij evenwel altijd na of de aanslag correct en tot een juist bedrag is vastgesteld. Blijkt dit niet het geval te zijn, dan zal de ambtenaar de aanslag ambtshalve verminderen.

In het tweede lid is aangegeven dat de ambtenaar belast met de heffing een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting ambtshalve kan verlenen. Deze bevoegdheid, die in artikel 134 van de Waterschapswet en in artikel 244 van de Gemeentewet is omschreven, vormt in feite de keerzijde van artikel 132/242 van deze zelfde wetten. De verminderingen, ontheffingen, etc. van artikel 132/242 zijn zaken waar een belastingplichtige om dient te vragen bij BSOB. De termijn hiervoor bedraagt 6 weken. Indien een belastingplichtige zijn aanvraag buiten deze termijn indient, gaat de ambtenaar belast met de heffing evenwel altijd na of de vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling op ambtshalve gronden kan worden verleend.

Artikel 3 Uitzonderingen

De ambtenaar belast met de heffing verleent in de eerste plaats geen ambtshalve vermindering indien op het moment waaruit van de onjuiste aanslag blijkt (of op het moment waarop blijkt dat een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf niet is verleend), de vijfjaarstermijn is verstreken. In concreto betekent dit dus dat de ambtenaar na zal gaan of hij op het betreffende moment, indien alsdan sprake zou zijn van een situatie waarin een navorderings- of naheffingaanslag zou moeten worden opgelegd nog wel bevoegd zou zijn tot het opleggen van deze aanslagen over te gaan. Wordt deze vraag negatief beantwoord (de vijfjaarstermijn voor het opleggen van een navorderings- of naheffingsaanslag is dus verstreken), dan betekent dit dat ook van het verlenen van enige ambtshalve vermindering op dat moment geen sprake meer kan zijn. Ter toelichting dient het volgende voorbeeld.

Op 15 juli 2011 legt BSOB een belanghebbende een aanslag in de watersysteemheffing ingezetene 2010 op. Op 4 april 2015 dient deze belanghebbende tegen de aanslag alsnog een bezwaarschrift in.

De heffingsambtenaar constateert dat belanghebbende wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk is in zijn bezwaar en gaat ook na of de belanghebbende wellicht voor ambtshalve vermindering in aanmerking komt. Hiertoe dient de ambtenaar na te gaan of de vijfjaarstermijn op 4 april 2015 al dan niet is verstreken. De heffingsambtenaar weet dat de watersysteemheffing ingezetene een zogenaamde tijdstipbelasting is en komt tot de conclusie dat hij op 4 april 2015 dus niet meer bevoegd zou zijn een eventuele navorderingsaanslag op te leggen. Hij weet dan ook dat hij op dat moment niet meer bevoegd is over het jaar 2010 een ambtshalve vermindering te verlenen.

Hetzelfde BSOB legt op 15 juli 2011 aan een zogenaamd meetbedrijf een aanslag in de verontreinigingsheffing 2010 op. Eveneens op 4 april 2015 dient dit bedrijf tegen de aanslag alsnog een bezwaarschrift in. De heffingsambtenaar constateert ook in dit geval dat belanghebbende wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk is in zijn bezwaar. De heffingsambtenaar gaat na of belanghebbende wellicht voor ambtshalve vermindering in aanmerking komt en toetst hiertoe aan de vijfjaarstermijn. Wetende dat de verontreinigingsheffing een zogenaamde tijdvakheffing is, concludeert de ambtenaar dat hij op 4 april 2015 nog wel bevoegd zou zijn over het jaar 2010 een eventuele navorderingsaanslag op te leggen. Hij weet dan ook dat hij op dat moment bevoegd is de ambtshalve vermindering waarvoor deze belastingplichtige in aanmerking komt, te verlenen.

De tweede beperking die bij het verlenen van ambtshalve verminderingen geldt, is dat de vermindering niet wordt verleend indien het bedrag van de vermindering lager is dan € 10,00. Hierbij is aangesloten bij het bedrag dat in de gemeentelijke beleidsregels wordt gehanteerd.

Artikel 4 Jurisprudentie

In de regel geldt dat nieuwe jurisprudentie – dit is jurisprudentie die wordt gewezen na het moment van heffing van de belasting – waarin een toepassing van de Belastingwet ligt besloten die voor de belanghebbende gunstiger is dan de bij de heffing van de belasting gevolgde toepassing, niet tot het ambtshalve verlenen van vermindering leidt indien de belastingaanslag vóór de dag waarop de gerechtelijke uitspraak is gedaan of het arrest is gewezen, onherroepelijk is komen vast te staan.

Bijzondere aandacht in dit verband verdienen zogenaamde proefprocedures. Bij proefprocedures is het gebruikelijk met belastingplichtigen af te spreken dat de uitkomst van een bepaalde, vergelijkbare procedure eveneens op hen van toepassing zal zijn. De belastingplichtigen met wie deze afspraak wordt gemaakt hebben dan wel al een bezwaarschrift ingediend. In de praktijk zijn vervolgens de volgende situaties denkbaar:

- 1 er wordt afgesproken dat in afwachting van de uitkomst van de proefprocedure vooralsnog geen uitspraak op bezwaar wordt gedaan;
- 2 er wordt afgesproken dat er wel een uitspraak op het bezwaarschrift zal worden gedaan, maar dat belanghebbende van het instellen van beroep af kan zien omdat terzake reeds een procedure bij het gerechtshof aanhangig is.

Afhankelijk van de afspraken zal de aanslag in beide gevallen wel of niet reeds betaald zijn.

Bij een voor belanghebbende gunstige uitkomst van de proefprocedure, zal de ambtenaar belast met de heffing in situatie 1 uitspraak op bezwaar doen en de belastingaanslag verminderen. Er is in dit geval geen sprake van een ambtshalve vermindering, zodat de beleidsregels ambtshalve vermindering op deze situatie niet van toepassing zijn.

In de tweede situatie is sprake van een bezwaarschrift waarop uitspraak is gedaan en tegen welke uitspraak geen beroep is ingesteld. De facto is in dit geval sprake van een aanslag die onherroepelijk is komen vast te staan. Indien de aanslag naar aanleiding van de uitkomst van de proefprocedure vervolgens verminderd dient te worden, zou dus gezegd kunnen worden dat sprake is van een ambtshalve vermindering waarop de beleidsregels van toepassing zijn. Deze weg wordt evenwel niet gevolgd. Indien de beleidsregels worden toegepast, zou dat in de praktijk immers kunnen betekenen dat een bepaalde vermindering niet wordt verleend omdat deze een gering bedrag (vgl. artikel 3, tweede lid) betreft. Omdat sprake zal zijn van schending van het vertrouwensbeginsel indien de zaak van de belastingplichtige niet volledig in overeenstemming met de proefprocedure wordt gebracht, zullen ook in de hier beschreven situatie de beleidsregels ambtshalve vermindering niet van toepassing zijn. In het kort kan dan ook gesteld worden dat de beleidsregels ambtshalve vermindering niet van toepassing zijn in het geval van proefprocedures.

Artikel 5 Mededeling van toekenning en afwijzing

Indien uit het onderzoek blijkt dat belanghebbende voor ambtshalve vermindering in aanmerking komt, wordt hem dit schriftelijk medegedeeld. De mededeling vindt plaats in de uitspraak op het bezwaarschrift dan wel bij de beslissing op de aanvraag. Dezelfde werkwijze wordt toegepast indien het onderzoek heeft aangetoond dat er geen redenen voor het verlenen van ambtshalve vermindering aanwezig zijn.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

Het eerste lid regelt de inwerkingtreding. De beleidsregels kunnen niet in werking treden voordat zij bekend zijn gemaakt (artikel 3:40 Awb). Op grond van artikel 3:42 Awb geschiedt bekendmaking door kennisgeving van het besluit of van de zakelijke inhoud daarvan in een van overheidswege uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad, dan wel op andere geschikte wijze. Indien alleen van de zakelijke inhoud wordt kennisgegeven, wordt het besluit tegelijkertijd ter inzage gelegd. In de kennisgeving wordt vermeld waar en wanneer het besluit ter inzage ligt (artikel 3:42 Awb). De beleidsregels treden in werking met ingang van 1 juli 2011.

Bepaald is dat de beleidsregels van toepassing zijn op belastingaanslagen van belastbare feiten die zich met ingang van 1 juli 2011 voordoen en indien daartoe door de deelnemers is besloten, op belastingaanslagen die betrekking hebben op belastbare feiten van voor 1 juli 2011.

Het tweede lid is de wijze van citeren van de beleidsregels opgenomen.

